

Zjawisko wzrostu eozynofilii w przebiegu leczenia dupilumabem w rzeczywistej praktyce klinicznej (RWE)

Likońska Aleksandra, Olesiejuk Krzysztof, Frachowicz-Guerreiro Karolina, Antczak-Marczak Monika, Wardzyńska Aleksandra, Chałubiński Maciej

Klinika Immunologii i Alergii, Uniwersytet Medyczny w Łodzi

Wprowadzenie

Astma i atopowe zapalenie skóry mają częściowo wspólną patogenezę, czyli zapalenie typu 2. Dupilumab, przeciwciało anti-IL4R/13R, wykazał skuteczność w leczeniu obu schorzeń, ale może powodować zwiększoną eozynofilię, w tym hipereozynofilię (pow. 1500 kom./ μ l).

Cel pracy

Ocena zmian poziomu eozynofilii podczas leczenia i charakterystyki tego zjawiska.

Material i metody

Badaniem objęto 26 pacjentów z astmą ciężką (20 leczonych tylko dupilumabem i 6 wcześniej innym lekiem biologicznym) oraz 20 pacjentów z AZS. Warunkiem było osiągnięcie punktu kontrolnego. Analizowano dane medyczne przy użyciu programu GraphPad Prism.

Wyniki

Średnia wieku pacjentów z astmą ciężką leczonych tylko dupilumabem wynosiła 53 lata (K: M 70:30), a leczonych wcześniej innym lekiem 47 lat (K:M 5:1). W grupie pacjentów z atopowym zapaleniem skóry średnia wieku wynosiła 26 lat (K:M 11:9), 25% to dzieci.

Średnia eozynofilia u pacjentów z astmą ciężką leczonych tylko dupilumabem wynosiła 722 kom./ μ l, u pacjentów wcześniej leczonych terapią antyeozynofilową 289 kom./ μ l

XV MIĘDZYNARODOWY KONGRES POLSKIEGO TOWARZYSTWA ALERGOLOGICZNEGO

($p=0.053$), a u pacjentów z AZS 557 kom./ μl . Wyjściowa średnia eozynofilia wynosiła odpowiednio 399, 450 i 428 kom./ μl ($p=0.3$).

U 80% pacjentów z astmą ciężką leczonych dupilumabem oraz pacjentów z atopowym zapaleniem skóry najwyższy poziom eozynofilii zaobserwowano po leczeniu dupilumabem. Ten odsetek był nieistotnie niższy u pacjentów wcześniej leczonych terapią antyeozynofilową (50%, $p=0.28$). Hipereozynofilia dotyczyła około 15% pacjentów w każdej grupie. U żadnego z pacjentów nie stwierdzono zespołu hipereozynofilowego, ani innej choroby eozynofilowej.

Wnioski

Wzrost liczby eozynofiliów we krwi to istotne zjawisko obserwowane u pacjentów leczonych dupilumabem. Potrzebne są dalsze analizy na większej grupie pacjentów w rzeczywistej praktyce klinicznej (RWE).